

Nómeth J. Attila

Arra gondoltam kedvesem, hogy szétkuszált

Dolgaink hirtelen elrendeződnek helyükre
Kerülnek végre a pincéből a levedlett ruhák
Gondjainkat a sárgarépa mellé vermeljük
És mit ad isten jól szuperál a Beretta kazán
A lépcső nem jajdul fel minden lépésnél
Ízleni kezd egyszerre a spenót és a marhamáj
Tízkor esténként nyugovóra térünk
S nem mondom többé "Most ne dumálj"
Mint a birs a kertben majd szélirányban élünk
Lenyesünk mindent ami korcsult ami fáj
De ma még hadd legyen érdes unott rosszkedvű
Szertekuszált ma még csak legyen mindenem úton
S hadd érkezzon meg később egyszer valaha talán

Amiről nem beszélünk

Amiről nem beszélünk
Az eltaposhatatlan
Nem test és nem kísértet
Árnyékos néma katlan
Titokban itt jár köztünk
Ahogy reccsen a térded
Ahogy fájdalmad illan
Ott van a mozdulatban
Baráti kézfogások
Indázó erdejében
Lapul az elveszettben
Kiált a megtaláltban
Atomja el nem hibban
Rád néz a múltból
Jövődből visszarebben
Terjed az álmaidban
S rímel nevedre ebben
A mondhatatlan versben
Amitől éjjel félünk
Amit szemek megalvad
Homályán néha látunk
Amiről nem beszélünk
Aminek foglya lettünk
Amiről tudjuk: nincs
És ami mégis itt van

Köt antik t redők

Éléskamrámban ma szakajtó lisztem a földre került
Épp ahogy egykor idült életem a semmibe dült

*

Éléskamrámban ma szakajtó
Lisztet dőtt fel tárva az ajtó
Mind kiterült

Mint kiderült
Úgy életem volt mint ki derült
Égből a földre került

Legjobb s r-

E
László
mióta
ide térült
azóta
végképp kifehéřült

(Fehőř László)

Égi palettádon
a vers
Pinke

fekete
avagy
pink-e

(Pinke Miklós)

Dienes Ottó
Nem szabadult attól
Épp csak odaát
Kergeti az ideát

(Dienes Ottó)

Testére a Tanár Úr
Az éjt vont a taláruł
Lelke felhő ormán ül
Magyart okit Román-ül

(Román Károly)

Hiába volt a
Hegedűs 2 holta
Az Úr is nahát
Elszámította magát

(Hegedűs 2 László)